

המאשימה : **מדינת ישראל**

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
מבית קרדן, דרך מנחם בגין 154, תל-אביב 6492107
טלפון : 073-3736000 ; פקס : 03-5163093

– נגד –

הנאשם : **יוסף בן ציון בן דוד**
יליד שנת 1952, ת.ז.
יהוד

כתב אישום

חלק כללי

1. הנאשם, יוסף בן דוד, כיהן כראש העירייה יהוד-מונוסון בין השנים 2003 - 2013. בתוקף תפקידו שימש הנאשם יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובנייה יהוד-מונוסון (להלן: "**הוועדה המקומית**"). במסגרת תפקידיו אלו היה הנאשם, בין היתר, בעל הסמכות התכנונית המרכזית בתחומי עירו, ולעמדתו היה משקל של ממש מול רשויות התכנון השונות, ובכלל זאת מול הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה מחוז מרכז (להלן: "**הוועדה המחוזית**").
2. בשנים 2003-2013 היה הנאשם עובד ציבור, כהגדרתו בסעיף 34כד(10) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
3. אליהו עזרא (להלן: "**עזרא**") הינו איש עסקים ויזם נדל"ן. החל משנת 2006 קידם עזרא אינטרסים אישיים בפרויקט נדל"ן בעיר יהוד שהיה צפוי להשיא לו רווחים אישיים, כפי שיפורט להלן.
4. הנאשם ועזרא נמצאו בקשרים חבריים קרובים לאורך עשרות שנים. קשרים אלו, אשר כללו, בין היתר, מפגשים משפחתיים ובילויים משותפים, נמשכו ברציפות לאורך כל תקופת כהונתו של הנאשם כראש העירייה. החל מאמצע שנת 2009, על רקע עסקת נדל"ן במתחם סוקניק בה היו מעורבים הנאשם ועזרא כפי שיפורט להלן, למערכת היחסים בין השניים נוסף היבט של תלות כלכלית.

5. עו"ד אשר פדלון (להלן: "עו"ד פדלון") הכיר את הנאשם באמצעות עו"ד אילן אורגד, המקורב לנאשם. כמפורט להלן סיפק עו"ד פדלון שירותים משפטיים שונים לנאשם.
6. עו"ד אבי דרכסלר (להלן: "עו"ד דרכסלר"), שימש בא כוחו של עזרא בעיסוקים שונים החל משנת 1996, ומשנת 2006 אף נמצאו השניים בשותפויות עסקיות שונות.
7. עובדות החלק הכללי מהוות חלק בלתי נפרד מכתב האישום.

אישום ראשון (פרשת סוקניק)

העובדות

מתחם סוקניק

8. במהלך שנת 2009 ביקש הנאשם לרכוש מתחם הממוקם ברחוב סוקניק בעיר יהוד, הידוע כחלקה *** גוש *** (להלן: "מתחם סוקניק"). מתחם סוקניק, הפרוש על פני שטח של כ-1,200 מ"ר, כולל שתי חלקות קדמיות הפונות לרחוב סוקניק ועליהן היו בנויים בשנת 2009 שני בתים במצב של שלד מוגמר (להלן: "החלקות הקדמיות") ושתי חלקות אחוריות שפונות לרחוב ההגנה שהיו ריקות מכל בנוי (להלן: "החלקות האחוריות").
9. מקרקעי מתחם סוקניק הנם בבעלות רשות מקרקעי ישראל (להלן: "ממ"י") והם הוחכרו ביום 1.9.96 לחברת יוסף נמני ובניו, חברה לבניין ופתוח בע"מ (להלן: "חברת נמני"), אשר בבעלות יוסף נמני.
10. שתי החלקות הקדמיות היו כפופות להתחייבויות חוזיות מיום 22.12.96 למכירת זכויות חברת נמני – האחת לחגית ואליעזר גרומט (להלן: "בני הזוג גרומט") והשנייה לדינה ודוד פרנקו (להלן: "בני הזוג פרנקו").
11. אחת מהחלקות האחוריות הייתה תחת התחייבות חוזית מיום 1.12.97 למכירת זכויות חברת נמני לאבישג ויצחק לנגיאל (להלן: "בני הזוג לנגיאל"). החלקה האחורית הנוספת היתה תחת כינוס נכסים על פי צו של ראש ההוצאה לפועל מיום 5.7.01 ובאחריות כונס הנכסים עו"ד מרדכי ווהב (להלן: "כונס הנכסים").
12. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה עובר ליום 22.6.09, פנה הנאשם ליוסף נימני וגילה בפניו את רצונו לרכוש את ארבעת החלקות אשר במתחם סוקניק. בעקבות כך, בסמוך לאחר מכן הפנה יוסף נמני את הנאשם לבעלי הזכויות בארבעת החלקות ועזר לו בניהול ההתקשרות עמם.

רכישת החלקות הקדמיות מבני הזוג גרומט ובני הזוג פרנקו

13. כחלק מתכנית הנאשם לרכוש את כל החלקות במתחם סוקניק, ביום 10.8.09 חתם עו"ד פדלון כנאמן של הנאשם, על הסכם לרכישת הזכויות בשתי החלקות הקדמיות מאת בני הזוג גרומט ובני הזוג פרנקו, תמורת 960,000 ₪ עבור כל אחת מן החלקות.
14. לשם רכישת הזכויות בחלקות הקדמיות, ביקש הנאשם ליטול הלוואה כספית בסך 1,920,000 ₪, מהבנק הבינלאומי. כתנאי לקבלת הלוואה נזקק הנאשם להעמיד ערבות בנקאית.
15. לבקשת הנאשם, ביום 5.8.09 העמיד עזרא ערבות בנקאית לפירעון חובותיו של הנאשם עד לסך של 2,000,000 ₪. לאחר שהעמיד עזרא את הערבות ללקיחת הלוואה, אישר הבנק הבינלאומי לנאשם את הלוואה האמורה לרכישת זכויותיו כאמור.
16. הערבות הבנקאית שהעמיד עזרא לבן דוד עמדה בתוקף עד ליום 21.1.10.

רכישת החלקה האחורית מכונס הנכסים

17. ביום 22.6.09 שלח הנאשם לכונס הנכסים הצעה לרכישת זכויותיו בחלקה האחורית, שבאחריות כונס הנכסים.
18. ביום 1.7.09 חתם הנאשם על הצעה בלתי חוזרת לרכישת זכויות כונס הנכסים בחלקה האחורית בתמורה לסך של 330,000 ₪. להבטחת הצעתו העביר הנאשם לכונס הנכסים מקדמה על סך של 80,000 ₪.
19. ביום 13.8.09 חזר בו הנאשם מהצעתו לרכישת הזכויות מכונס הנכסים. חלף זאת, באותו יום, הוגשה הצעה לרכישת הזכויות בחלקה, באותם תנאים בדיוק, על ידי עו"ד פדלון, כנאמן.
20. ביום 15.8.09 נתן עזרא שיק על סך של 810,000 ₪ לפקודת עו"ד פדלון, לשם מימון רכישת החלקות האחוריות.
21. ביום 17.8.09 פתח עזרא באמצעות פדלון, חשבון נאמנות בבנק לאומי לישראל בע"מ סניף בת ים מספר *** (להלן: "חשבון נאמנות- עזרא"). עו"ד פדלון הפקיד את השיק הנ"ל בחשבון הנאמנות.
22. ביום 27.8.09 חתם עו"ד פדלון, כנאמן של עזרא, על הצעה בלתי חוזרת לרכישת זכויות כונס הנכסים בחלקה האחורית בתנאים זהים לאלו שהציע הנאשם.
23. ביום 27.8.09 העביר עו"ד פדלון, מחשבון הנאמנות לחשבון השייך לחברת דה בסט טקסטיל בע"מ, חברה בשליטת הנאשם, החזר למקדמה ששילם הנאשם עבור רכישת החלקה האחורית מכונס הנכסים.
24. ביום 30.8.09 העביר עזרא סך של 250,000 ₪ לידי כונס הנכסים. תשלום זה השלים את תמורת הרכישה של החלקה האחורית מכונס הנכסים.

רכישת החלקה האחורית מבני הזוג לנגיאל

25. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה עובר ליום 9.8.09, ניהל הנאשם משא ומתן עם בני הזוג לנגיאל לשם רכישת זכויותיהם בחלקה האחורית הנוספת של המגרש בסוקניק.
26. ביום 9.8.09 נחתם הסכם לרכישת הזכויות בין בני הזוג לנגיאל לבין עו"ד פדלון כנאמן של הנאשם, בתמורה לסך של 725,000 ₪. במעמד חתימת ההסכם שילם הנאשם לבני הזוג לנגיאל, מקדמה כספית בסך של 75,000 ₪.
27. ביום 23.8.09 העביר עו"ד פדלון סך של 650,000 ₪ מחשבון נאמנות- עזרא לבני הזוג לנגיאל. תשלום זה השלים את תמורת הרכישה של החלקה האחורית מבני הזוג לנגיאל.
28. העברות אלו נעשו בהתאם להסכם רכישת החלקות מיום 9.8.09, ומבלי שנחתם הסכם חלופי.
29. ביום 27.8.09 העביר עו"ד פדלון, מחשבון נאמנות-עזרא לחשבון השייך לחברת דה בסט טקסטיל בע"מ, חברה בשליטת בניו של הנאשם, החזר למקדמה ששולמה על ידי הנאשם עבור רכישת החלקה האחורית מבני הזוג לנגיאל.
30. החל ממועד זה, החזיק עזרא חוזית בשתי החלקות האחוריות.

מכירת החלקות האחוריות למשפחת הנאשם

31. במהלך החצי השני של שנת 2011, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הוסכם על מכירת הזכויות בחלקות האחוריות ורישומם על שם הורי אשתו של הנאשם, שלמה ושרה בכר (להלן: "בני הזוג בכר") בתמורה לסך של כ-1,900,000 ₪.
32. הנאשם היה מעורב במו"מ מול עזרא לרכישת הזכויות בחלקות אלו ובתיווכו נערך חוזה מכר על שמם של בני הזוג בכר.
33. על אף ההסכמות למכירת החלקות האחוריות לבני הזוג בכר, הנאשם נהג מנהג בעלים בחלקות האחוריות כבר במהלך אוקטובר 2010 ועובר להסכמות על מכירת החלקות האחוריות לבני הזוג בכר.
34. על אף קיומו של הסדר תשלומים מוסכם עם מועדים קבועים, הרי שעד מועד פתיחת חקירת המשטרה ביום 23.5.13, לא הועברו לעזרא כל התשלומים המוסכמים.
35. ביום 21.5.13, יומיים לפני מועד פתיחת חקירת המשטרה, חתמו בני הזוג בכר, לבקשת הנאשם ובמעורבותו, על נספח חוזה המאריך בשנה נוספת את מועדי התשלומים שלא שולמו כחלק מהתמורה בגין החלקות האחוריות.
36. מערכת היחסים הכספית המתוארת לעיל, שכללה את מתן הערבות הכספית ודחיית מועדי התשלומים בגין החלקות האחוריות, יצרה תלות כלכלית בין הנאשם לעזרא, זאת בנוסף למערכת היחסים החברית ההדוקה בין השניים.

37. על אף הימצאותו בניגוד עניינים מהותי, הנובע מקשריו החבריים הקרובים עם עזרא ומתלותו הכלכלית בו בהקשר למתחם סוקניק, פעל הנאשם מתוקף תפקידו כראש העירייה בניגוד עניינים, לקידום האינטרסים הכלכליים של עזרא כמפורט להלן.

פרויקט אויה

38. מלון אויה בנוי על שטח המשתרע על פני 14.6 דונמים הידועים כחלקה *** גוש *** בשטחה המוניציפאלי של העיר יהוד (להלן: "מתחם המלון"). על מתחם המלון חלו תב"ע ממ/941 ותב"ע ד/במ/2006 לפיהן מקרקעי המתחם מיועדים לבנייה למלונאות ונופש.

39. בשנת 2000 חכרו חברת א. דורי בע"מ וחברת אויקס בע"מ (להלן: "דורי" ו-"אויקס" בהתאמה) את מתחם המלון מ-ממ"י, ומאז פעלו לשינוי ייעוד מתחם המלון ממלונאות ונופש לבניה למגורים.

40. במסגרת ניסיונות לקדם את הליכי התכנון, ביום 13.3.06 נחתם הסכם אופציה בין דורי ואויקס לבין עזרא, בתיווכו של עו"ד דרכסלר. על פי ההסכם, התחייב עזרא לקדם הליכי תכנון באופן שהוועדה המקומית תמליץ בפני הוועדה המחוזית להפקיד תכנית שתאשר בניית מגורים במתחם המלון. בתמורה, ניתנה לעזרא אופציה לרכישת 50% מזכויות דורי ואויקס במתחם המלון, אותה יוכל לממש רק לאחר שהוועדה המקומית תמליץ על הפקדת תכנית כאמור.

41. הסכם זה יצר לעזרא אינטרס אישי בקידום הליכי התכנון במתחם המלון ומאז הוא פעל לקידום הליכים אלו מול רשויות התכנון, ובהן הוועדה המקומית אשר בראשה עמד הנאשם.

פעולות הנאשם לקידום פרויקט אויה

42. הנאשם היה מודע לאינטרסים הכלכליים של עזרא בפרויקט אויה החל משנת 2006.

43. מתוקף תפקידו כראש העירייה של העיר יהוד וכיו"ר הוועדה המקומית פעל הנאשם לקדם את פרויקט אויה, זאת על אף היותו בניגוד עניינים מהותי הנובע הן מיחסיו האישיים והחבריים עם עזרא והן מהתלות הכלכלית שבינו לבין עזרא. זאת כפי שיפורט להלן:

44. ביום 20.1.09 קיימה וועדת המשנה של הוועדה המקומית דיון ראשוני בתכנית יד/6164 אשר הוגשה על ידי בעלי מתחם המלון, אויקס ודורי שנים קודם לכן. הנאשם נכח בדיון זה, אשר בסופו הוחלט לשוב ולדון בתכנית במליאת הוועדה המקומית בכפוף לבדיקת אופציות נוספות.

45. ביום 16.2.09, בחלוף 27 ימים בלבד ממועד הדיון שהתקיים בוועדת המשנה של הוועדה המקומית, קיימה מליאת הוועדה המקומית, בראשות הנאשם ובנוכחותו, דיון בתכנית מפורטת יד/6164. מהות תכנית יד/6164 הוא איחוד מתחם המלון עם חטיבת קרקע בבעלות ממ"י, הקרובה למתחם המלון (להלן: "חטיבת הקרקע") (אשר היתה בתהליך הפקעה על ידי העירייה מ-ממ"י לשם תכליות ציבוריות) וחלוקה מחדש של כל הקרקע המאוחדת, תוך הגדלת זכויות הבניה. בהתאם לתכנית המוצעת, מקרקעי מתחם המלון וחלק נוסף מחטיבת הקרקע יישארו ברשות העירייה וישמשו לצרכי ציבור. כנגד שטחי מתחם המלון יקבלו בעלי המתחם קרקע חלופית בגודל של כ-14.1 דונם, עליה תינתן להם הזכות לבנות 300 יחידות דיור (להלן: "הקרקע החלופית").

46. בתום הדיון שנערך ביום 16.2.09, המליצה הוועדה המקומית בראשות הנאשם על הפקדת תכנית יד/6164 לוועדה המחוזית, בכפוף למספר תנאים. הנאשם תמך בהחלטה ופעל לשכנע את חברי הוועדה לתמוך בה.
47. ביום 12.10.09 הופקדה תכנית יד/6164 בוועדה המחוזית, ללא שהתקיים דיון נוסף בוועדה המקומית וללא שנערכה בדיקה אם התנאים להפקדתה מולאו.
48. ביום 10.5.10 התקיים דיון במליאת הוועדה המחוזית בתכנית יד/6164. הוועדה המחוזית החליטה לשוב ולדון בתכנית תוך שלושה חודשים, והנחתה את הוועדה המקומית לתאם עם ממ"י סוגיות שונות הקשורות בתכנית.
49. בעקבות ההצעה להעביר לידי בעלי מתחם המלון הקרקע החלופית, נתגלעה מחלוקת בין העירייה לבין ממ"י בנוגע לחטיבת הקרקע אשר הייתה בתהליכי הפקעה. ביום 15.7.10 התקיים דיון ב-ממ"י בנוכחות הנאשם, נציגי ממ"י, נציגי בעלי מתחם המלון ונציגים נוספים מעיריית יהוד, במהלכו דנו במחלוקת האמורה ונבחנו אפשרויות להגיע להסכמה באשר למנגנון איזון הערכים הכלכליים הטמונים בשטחים המוחלפים.
50. בהמשך לישיבה זו, ביום 18.7.10 שלח הנאשם מכתב לממונה על מחוז המרכז במשרד הפנים, בו ביקש כי יקבע מועד מידי לדיון המשך בתכנית יד/6164 בפני הוועדה המחוזית לשם קידומה והפקדתה.
51. ביום 14.10.12 התקיים דיון בפני וועדת המשנה להתנגדויות של הוועדה המחוזית במהלכו דנו בתכנית יד/6164. הנאשם הופיע לדיון זה, נשא דברים בזכות התכנית ואף הגן עליה מפני ההתנגדויות שעלו, זאת מבלי שהיה לו מעמד פורמאלי כלשהו בדיון. בתום הדיון החליטה הוועדה לשוב ולדון בתכנית לאחר בחינת נושאים תכנוניים שונים, קבלת חוות-דעת שמאי וקבלת חוות-דעת היועץ המשפטי לממשלה.
52. המגעים בין העירייה לבין ממ"י בנוגע למחלוקת שהתגלעה הגיעו למבוי סתום, ומשכך הוחלט להפנות הסוגיה לבחינתו של היועץ המשפטי לממשלה. לפיכך, ביום 14.11.12 שלח הנאשם מכתב ליועץ המשפטי לממשלה בו ביקש לקיים דיון דחוף במחלוקת הנטושה בין ממ"י לבין העירייה בעניין תכנית יד/6164.
53. ביום 13.1.13 נערך דיון חוזר בוועדה המחוזית, שבסופו לא נתקבלה החלטה והיא נדחתה למועד אחר.
54. ביום 5.3.13 שלח הנאשם מכתב נוסף ליועץ המשפטי לממשלה, בו הלין על העובדה כי טרם נערך בפניו דיון בעניין תכנית יד/6164, כפי שביקש במכתבו מיום 14.11.12, וביקש כי יורה על החשת הטיפול בבקשה ויזמן הצדדים לדיון.
55. ביום 12.5.13 שלח הנאשם מכתב ליו"ר הוועדה המחוזית בו ביקש לדחות התנגדות ממ"י לתכנית יד/6164, אשר הוגשה ביום 10.11.12, ולקדם אישור התכנית בהקדם.
56. הנאשם קיבל החלטות כראש העירייה ויו"ר הוועדה המקומית והפעיל את מלוא כובד משקלו לקידום האינטרסים הכלכליים של עזרא אל מול הוועדה המחוזית, ממ"י והיועץ המשפטי לממשלה, תוך שהוא נמצא בניגוד עניינים מהותי.

57. במעשיו המתוארים לעיל, פעל הנאשם בניגוד עניינים מהותי בין חובותיו כנבחר ציבור וכעובד ציבור בכיר לבין האינטרסים של עזרא ושלו, שמקורם ביחסי חברות עמוקים לאורך שנים ובתלות כלכלית ששררה בין הנאשם לבין עזרא.
58. הנאשם לא דיווח על ניגוד העניינים המהותי בו היה נתון במהלך כהונתו כראש העירייה יהוד.
59. נוכח תפקידו הציבורי הבכיר כראש העירייה של העיר יהוד וכיו"ר הוועדה המקומית ונוכח האינטרסים המשמעותיים עליהם הופקד והסמכויות שהוקנו לו כנאמן הציבור, פגע הנאשם פגיעה מהותית בכל אחד מן הערכים הבאים: טוהר המידות של עובדי הציבור, אמון הציבור בעובדי הציבור ותקינות פעולת המנהל.
60. במעשים אלה ביצע הנאשם במסגרת מילוי תפקידו מעשה של מרמה והפרת אמונים הפוגע בציבור.

הוראות החיקוק

1. מרמה והפרת אמונים - עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין.

אישום שני (הצהרת הון כוזבת)

העובדות

1. ביום 27.5.09 הגיש הנאשם דין וחשבון על רכוש והתחייבויות ליום 31.12.07 (להלן: "הצהרת הון") וזאת בהתאם לדרישת רשות המיסים בהתאם להוראות סעיף 135(1) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) (להלן: "פקודת מס הכנסה").
2. בהתאם לטופס הצהרת ההון שהנאשם נדרש להגיש חלה עליו חובה להצהיר על נכסים שבעלותו, היה מיופה כח או שימש נאמן בהם.
3. הנאשם לא הצהיר בהצהרת ההון על ארבעה נכסים שבעת הרלוונטית היה הבעלים ומיופה כח או נאמן בהם כמפורט להלן.
4. ביום 3.7.87 רכש הנאשם מגרש ברחוב שז"ר הידוע כגוש *** חלקה *** וכגוש *** חלקה *** (להלן: "המגרש בשז"ר") בתמורה לסך של \$42,000 לטובת קרובו, אברהם פורת (להלן: "פורת"). במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בשנת 1988, חזר בו פורת מרצונו לבנות בית במגרש בשז"ר, ומשכך סוכם בין השניים, כי הבעלות במגרש בשז"ר תועבר לידי הנאשם. בעקבות סיכום זה הועברה הבעלות במגרש בשז"ר לידי הנאשם והוא החזיק בנכס זה בעת הגשת הצהרת ההון.

5. ביום 10.10.00 חתם בנו של הנאשם, גד בן דוד, על הסכם לרכישת דירה ברחוב בוגרשוב ת"א (להלן: "הדירה בבוגרשוב") בתמורה לסך של \$ 192,500. ביום 19.11.00 נתן גד בן דוד ייפוי כוח לנאשם להחליט בנוגע לדירה בהתאם לשיקול דעתו.
6. ביום 7.2.01 חתם הנאשם, כמיופה כוח של בתו, טוני בן דוד, על הסכם לרכישת דירה ברחוב ארלוזורוב ת"א (להלן: "הדירה בארלוזורוב") בתמורה לסך של \$135,000.
7. ביום 23.8.06 חתם הנאשם, כנאמן של בתו, אורית בן דוד, על הסכם לרכישת דירה ברחוב יהודה המכבי ת"א (להלן: "הדירה ביהודה מכבי") בתמורה לסך של 873,200 ₪.
8. הנאשם יזם את קניית שלוש הדירות הללו, מימן את קנייתן, תחזק אותן, קיבל את דמי השכירות בגין השכרתן, וקיבל את כל ההחלטות הקשורות בהן.
9. הנאשם הגיש הצהרת הון כוזבת, בכך שהשמיט כל קשר לנכסים המפורטים מעלה, ולא כלל את הנתונים הבאים:
- א. הבעלות המהותית במגרש בשז"ר.
 - ב. היותו מיופה כוח בדירה בבוגרשוב.
 - ג. היותו מיופה כוח בדירה בארלוזורוב.
 - ד. היותו נאמן דירה ביהודה המכבי.
10. הנאשם הגיש את הצהרת ההון הכוזבת, ללא הצדק סביר.

הוראות החיקוק

1. הגשת דו"ח וידיעות לא נכונים- עבירה לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה.

לואי עיאדאת, עו"ד
פרקליטות מחוז תל-אביב
(מיסוי וכלכלה)

עדי התביעה

הודעה לבית המשפט הנכבד

בהתאם להוראות סעיף 15א (א) (1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, מתכבדת המאשימה להודיע כי קיימת אפשרות שתבקש מבית המשפט הנכבד להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל אם יורשע.

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סנגור ציבורי אם מתקיים בו אחד התנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו – 1995.

הנאשם יכול לעיין ולהעתיק את חומר החקירה במשרדי פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה), בתיאום טלפוני מראש עם המזכירה הראשית, הגב' מירב סעידה, בטל' 073-3736004 או להזמין את צילום חומר החקירה ישירות מחברת צילומעתיק, פקס': 03-5163093.